



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Corpus Juris Canonici**

**Gregor <XIII., Papst>**

**Coloniae Munatianæ, 1665**

De Religiosis Domibvs. Titvlvs IX.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

in mortis articulo a) excommunicati hujusmodi possunt abolitionis beneficium quomodolibet obtinere. Et nihilominus secus facta non teneant, & nullius existant efficaciam vel momenti: Decernentes etiam & volentes, quod si quis hactenus virtute cuiusvis licentiae seu mandati hujusmodi fuisset receptus ad aliquem monasticum ordinem, & habitum consuetum gestari per monachos talis ordinis suscepisset, sive professionem emisisset sive non, sub dicta poena teneatur in monasterio, in quo receptus fuerit (etiam si beneficia ecclesiastica seu rectorias ecclesiarum quarumvis obtineat) stare in ejus totali ordinatione, & in hujusmodi ordine monastico altissimo deservire. Si quis autem praetextu hujusmodi licentiae vel sine habitu vel cum habitu vagando incederet, monitione praevia teneatur & debeat intra terminum XV. dierum a die monitionis hujusmodi computandum ad ejus religionem vel ordinem, unde cum licentia vel sine licentia recesserat, remeare. Quod si efficere neglexerit, post ipsum terminum tanquam notorius apostata excommunicatus in omnibus & per omnia debeat per quemlibet reputari, & ab omnibus retractari, etiam per invocationem auxilii brachii secularis, quoties fuerit opportunum. In futuris autem nullus ex professoribus alicujus ex ordinibus mendicantium hujusmodi in aliquem monasticum ordinem (Cartusiensem duntaxat excepto) possit aut debeat per quemcumque recipi vel admitti, virtute alicujus licentiae vel indulti, absque sedis hujusmodi licentia speciali, sub dictis poenis, & nihilominus secus facta non teneant ipso jure. Hujusmodi licentiae & indulti, nec non constitutionibus Apostolicis, & mendicantium ordinum praedictorum, etiam si de illis specialis & expressa, ac de verbo ad verbum in nostris literis mentio habita foret, & aliis contrariis non obstantibus quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae declarationis, decreti, statuti, prohibitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Seben. 4. Cal. Aug. Pont. nost. Anno 1.

CAP. II.

*Religiosi sine sui superioris licentia ultra mare euntes, sunt ipso facto excommunicati, nec ubi sunt ad praedicationem vel divinum celebrationem admittendi.*

Ioannes XXII.

**A**D nostrum nuper relatio fide digna perduxit auditum, quod nonnulli religionis gestantes habitum, sed a veritate religionis omnino vacui, & a modestia penitus alieni, ad partes quandoque transmarinas se transferant, in quibus pauci fideles respectu infidelium commorantur. Et ut illi decipere facilius simplicium animos, ac ipsos & alios in errores praecipitare seu retinere valeant, sub ovilla vestis, ac humilitatis habitu lupinum animum occultantes, per doctrinas suas reprobas & erroneas fidelium mentes, quantum in eis est, corrumpere satagunt: In ipsis partibus periculum nimium spargere non omittunt, necnon & os suum ponentes in caelum, lingua eorum fallidica transeunte super tetram, S. Rom. eccle. detrahente constitutionibus, & alia multa a fide devia in suis sermonibus & secretis colloquutionibus evomere infans ausibus non ventur: ex quibus Deus offenditur, periculosa suscitantur scandala, paratur simplicibus laqueus, ipsique talium praesumptores de haeresi vehementer arguunt se suspectos. Nos itaque tantis obviare periculis paternae diligentiae studio cupientes, universis & singulis religiosis cuiuscumque conditionis, religionis, ordinis, vel sta-

a. Vide Conc. Trid. Sess. 14. c. 7. de casuum reservatione.

tus existant, de fratrum nostrorum consilio districtius auctoritate praesentium inhibemus, ne ipsorum aliquis absque superioris ordinis sui licentia, sibi per ipsi literas patentes concessa, de cetero ad partes se transferat antedictas. Superioribus ipsis nihilominus injungentes, ne quibusvis sui ordinis fratribus (nisi duntaxat viris literatis, providis & expertis) hujusmodi licentiam impartiri praesumant. Nos enim quoscumque praesumentes contrarium quovis modo, excommunicationis subjacere sententiae volumus ipso facto. A qua nullus ab alio, quam a Rom. Pont. possit (nisi duntaxat in mortis articulo) abolitionis beneficium obtinere. Ceterum universis ecclesiae praelatis in virtute sanctae obedientiae districtè praecipiendo, praesentium tenore mandamus, quatenus nullos religiosos ad partes se transferentes praedictas, nisi per patentes superioris sui ordinis literas, de licentia speciali se illuc transferendi sibi concessa, praelatis eisdem fecerint plenam fidem, in civitatibus suis & dioecibus ac locis & terris aliis ad praedicationis officium, vel divinum celebrationem admittant: sed ipsos potius velut apostatas capiant, seu capi faciant, eos carcerali custodia (donec de dicta licentia speciali modo praedicto sibi contulerit) detinendo. Et nihilominus si quos religiosos approbare, quae sedes Apost. reprobat, vel quae alias sunt fidei obvia in suis praedicationibus seu secretis colloquutionibus dogmatizare perenserint: ut tales (quibuscumque cessantibus privilegiis) possint licite capere, & carcerali custodiri, sicut suos possent subditos mancipare, licentiam impartimur. Et insuper tenore praesentium mandamus eisdem, ut de praemissis summarie, simpliciter & de plano, ac sine strepitu iudicii & figura, per se vel alium seu alios, se solerter & fideliter studeant informare, quosque de praedictis, seu eorum aliquo receperint eos esse, juxta statuta canonum in aliorum exemplum castigare poenis debitis non postponant. Non obstantibus exemptionibus, & aliis quibuscumque privilegiis, literis Apostolicis eisdem religiosis, vel eorum ordinibus ab eadem sede concessis, vel in posterum concedendis, etiam si de illis plena & expressa mentio, ac de verbo ad verbum in praesentibus sit habenda. Quae quantum ad praedicta vel aliquod eorumdem eisdem in nullo volumus suffragari. Nulli ergo, &c. Datum Avinion. VI. Idus Maji, Pont. nost. Anno 9.

DE RELIGIOSIS DOMIBVS.

TITVLVS IX.

CAP. VNIC.

*Licet beguinarum status sit propter multas rationes, per Clementem V. reprobatus, permittitur tamen mulieribus fide dignis, quae nec sunt culpabiles, nec suspectae, sub habita beguinarum vivere: nec sunt tales per ordinarios molestanda. Vide cap. 1. eod. tit. in Clementem.*

Ioannes XXII.

**R**ATIO recta non patitur, ut innocentes ad paria cum nocentibus judicentur. Sanè feli. rec. Clemens Papa V. praedecess. nost. cum de mulieribus, quae beguinae vulgariter nuncupantur, nonnulla ei fuissent praecipue de Ailemaniae partibus infinuata sinistra, & praeterea quòd easum quaedam de summa Trinitate & divina essentia disputarent, & praedicaerent, accirca articulos fidei, & ecclesiastica sacramenta opinioniones catholicae fidei contrarias introducerent, & multorum simplicium animas in diversos errores inducerent: ex his & aliis frequenter de illis auditis habens eas non indigna ratione suspectas, in illas, quae statum hujusmodi noviter assumptum sectarentur ulterius, aut quae illum de novo assumerent, excommunicationis sententiam promulgavit. Verum quia in multis

o o o o 4

